

Lektion for 21. september

HerRENS arm

***Nøglevers: "Hvem har troet på vores budskab,
og for hvem er HERRENS arm åbenbaret?"***

Esajas 53:1

Udvalgt skriftsted: Esajas 53:1-12

Profetien i Esajas 53 identificerer i vores nøglevers Guds vilje til at tilgive synd. Det viser sig ved hans intention om at opnå forsoning med Guds nåde over for Adam og hans efterkommere gennem "Herrens arm", Jesus Kristus, selvom Mesteren blev afvist og korsfæstet på befaling af Israels ledere.

"Han voksede op foran ham som en spæd skud og som en rod ud af tør jord. Han havde ingen skønhed eller majestæt, der kunne tiltrække os til ham, intet i hans udseende, som vi kunne begære. Han blev foragtet og afvist af menneskene, en mand fuld af lidelse og vant til smerte. Som en, for hvem folk skjulte deres ansigter, blev han foragtet, og vi holdt ham i ringe agtelse. Han tog vores smerte på sig og

bar vores lidelse, men vi betragtede ham som straffet af Gud, ramt af ham og plaget.” Esajas 53:2-4

Jesus var en mand fuld af smerte, ikke på grund af nogen mangel i hans væsen. Men på grund af hans fuldkommenhed kunne han føle dyb medfølelse med den faldne menneskehed, som han observerede. Hans perfekte følsomhed gjorde ham i stand til at trænge dybt ind i den stønnende og døende menneskeheds smerter. Ved mange lejligheder under sin tjeneste gav han af sin egen livskraft for at helbrede dem, der var plaget, og derved forfriskede og genoprettede han dem på bekostning af sin egen personlige styrke, såsom helbredelsen af dem, der kom til ham for at få lindring fra sygdom eller uddrivelse af urene ånder. Lukas 6:17-19

Kristus Jesus havde et intimt forhold til sin himmelske Fader og bekræftelsen af, hvor meget Faderen elskede ham. (Johannes 17:25,26). Det synes derfor logisk at spørge, hvorfor Skaberen tillod sin Søn at gennemgå sådanne prøvelser i kødet, især da hans død som et fuldkomment menneske ville give den genløsningsbetaling, der skulle bringe Adam og hele hans slægt tilbage fra graven. Under en vandring på vejen til Emmaus med to af sine disciple

kommenterede den opstandne Herre netop dette spørgsmål. Han mindede dem om Moses' og alle profeternes skrifter i Det Gamle Testamente. "Han sagde til dem: I tåber og langsomme af hjertet til at tro alt det, som profeterne har sagt: Skulle Kristus ikke lide disse ting og gå ind i sin herlighed? Og begyndende med Moses og alle profeterne forklarede han dem i alle skrifterne det, der vedrørte ham selv." Lukas 24:25-27

Lad os i højere grad værdsætte Guds ufattelige kærlighed, som gav sin søn som genløsningsbetaling for alle, samt det storslåede offer, Kristus bragte, da han trofast udgød sin sjæl til døden for hele menneskeheden. Et andet træk ved denne plan er udvælgelsen, oplæringen og den endelige ophøjelse af nogle få trofaste blandt det forløste folk, som skal blive „delagtige i den guddommelige natur” og „medarvinger med Kristus” i hans rige og herlighed. (2 Peter 1:4; Romerne 8:17). Således "vil han dele byttet [den store belønning] med de stærke." Esajas 53:12

Til sin trofaste brud efterlod Kristus i overensstemmelse med dette privilegium, som den himmelske Fader havde givet ham, dette nådige løfte: "Den, der sejrer, vil jeg give at sidde med

September 2025 25

mig på min trone, ligesom jeg også har sejret og er sat med min Fader på hans trone." Åbenbaringen 3:21